

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Zuzany Vrbové

Psychologické aspekty v životě člověka

Formální stránka práce

Práce je logicky uspořádaná a přehledná. Grafické zpracování je vynikající. Počet stran je mírně překročen. Citace odpovídají normám.

Jazyková stránka práce

Po gramatické stránce je práce bez chyb. Stylisticky se autorka vyjadřuje velmi dobře..

Obsahová stránka práce

Autorka vidí pro sebe jako velkou výzvu přiblížit se základním principům fungování hudby v odborném a profesionálním používání. Autorka je vedena postřehem, že lidé hrající na hudební nástroj jsou často tvůrčí také v dalších oblastech svého života. Autorka chápe hudbu jako nástroj zvyšování potenciálu člověka. Autorka se snaží proniknout skrze hudební psychologii k základům působení hudby na psychiku člověka. Dále sleduje také fyzikální a fyziologické zákonitosti, které se projevují a působí při vytváření a vnímání hudby.

V první kapitole pojednává o hudbě jako fenomenu, který byl pravděpodobně spojen s magickými rituály. Ale kořeny tohoto jevu jsou mnohem starší. Dále hovoří o hudbě jako o léku, který hudba poskytovala a poskytuje, jak v historii lidstva, tak dnes. V této části práce rozlišuje pedagogický, medicínský a psychoterapeutický koncept muzikoterapie. Dále se věnuje etnické a mimoevropské hudbě v kontextu současné psychologie. Její pomocí vysvětluje, proč je pro Evropana neevropská hudba obtížná, i když je zdánlivě jednoduchá. Dále rozebírá do jaké míry je hudbu New Age terapeutická opět v souvislosti s fyziologií mozku.

Ve druhé kapitole rozebírá základní prvky hudby, rozebírá proces vnímání hudby v jeho komplexnosti a ukazuje jak hudba působí na tělo, psychiku a duši. Zde ukazuje jak hudba souvisí s transcendentní podstatou člověka a jak ji umocňuje. Hovoří také o aktivní a receptivní formě hudby. Rozebírá, jak je důležité, aby dítě bylo stimulováno hudbou od narození až po 7.-10. rok života. Hovoří také o tzv. Mozartově efektu, který vychází z předpokladu, že poslouchání hudby W.A.Mozarta vede ke zlepšení prostorově zrakového vnímání, zvyšuje paměť, koncentraci, dopomáhá snadnějšímu učení. Dodává ale, že v této otázce existuje velká pluralita názorů.

Proto sama ve třetí kapitole se hlouběji zabývá tím, jak je akustická informace z receptorů zpracovávána v mozku. Sám mozek je tvořen ze dvou hemisfér a autorka klade otázku, zda při vnímání hudby nedochází k hlubšímu propojování hemisfér. To má zvláště pro naši racionální a informační civilizaci, kdy je nadměrně zatěžována levá hemisféra, důsledky v tom smyslu, že při vnímání hudby dochází k optimálnímu vyrovnání. To pak může být předpokladem k hlubšímu vnitřnímu sjednocování osobnosti. Tyto úvahy podporuje, jak autorka uvádí, zjištění, že u profesionálních hudebníků je corpus calosum, část mozku propojující obě hemisféry, zesílené.

Autorka se vrací k problému Mozartova efektu a daná tvrzení opírá o autory, kteří se odvolávají na výzkumné studie tohoto jevu. Uzavírá, že Mozartův efekt opravdu existuje, ale je třeba jej vymezit a uvědomit si základní pojmy a nesměšovat to, co spolu nesouvisí.

Autorce se podařilo podat krásný dokument o fenomenu hudby, který nabízí další reflexe a bádání.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 17.5.2010.

Mgr. Pavel Kuchař Ph.D.